

ผลของการใช้โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อคุณลักษณะการเรียนรู้
ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เกศรา น้อยมานพ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

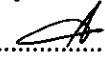
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

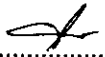
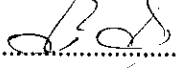
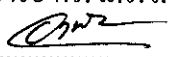
มิถุนายน 2548

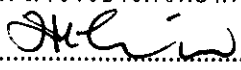
ISBN 974-502-502-9

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ เกศรา น้อยมานพ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมคิด บุญเรือง)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วิณี ชิดเชิดวงศ์)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงษ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมคิด บุญเรือง)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วิณี ชิดเชิดวงศ์)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงษ์นาม)
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. สมพร สุทัศนีย์)
 กรรมการ
(ดร. อาพันธ์ชนิต เจนจิต)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยบูรพา
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)
วันที่...21.....เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิณี ชิดเชิดวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ และดร.อาพันธ์ชนิต เจนจิต คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเสนอแนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ดร.วิลาศลักษณ์ ชั่ววัลลีและดร.วีระ พังรักษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข และผู้อำนวยการโรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 คณะครู อาจารย์และนักเรียนในโรงเรียน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตามหลักสูตรจิตวิทยาการแนะแนวให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ความห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย และรวมทั้งบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยน้อมระลึกถึงพระคุณอันสูงส่งของบิดา มารดา และพี่ชาย ผู้เป็นกำลังใจที่ดี ช่วยสนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอด และมีส่วนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

เกศรา น้อยมานพ

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548

46910827: สาขาวิชา: จิตวิทยาการแนะแนว; กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต)

คำสำคัญ: การนำตนเอง/ โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเอง/

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เกศรา น้อยมานพ: ผลของการใช้โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อ
คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (THE EFFECTS OF
SELF-EFFICACY PROGRAM ON SELF-DIRECTED LEARNING CHARACTERISTIC OF
MATTHAYOMSUKSA 3 STUDENTS) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: สมคิด บุญเรือง, คด,
วิณี ชิดเชิดวงศ์, กศ.ม., ไพรัตน์ วงศ์นาม, คด. 132 หน้า. ปี พ.ศ. 2548 ISBN 974-502-502-9

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรม
การรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่าง 58-135 คะแนน
ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คนและกลุ่มควบคุม 8 คน
กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเอง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที
ต่อเนื่องกัน 10 ครั้ง กลุ่มควบคุมเรียนในชั้นเรียนตามปกติ การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ
ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปร
ภายในกลุ่มและวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
หลังทดลองและติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ย
คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะ
ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำ
ตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

46910827: MAJOR: GUIDANCE PSYCHOLOGY; M.Ed. (GUIDANCE PSYCHOLOGY)

KEYWORD: SELF-DIRECTED/ SELF-EFFICACY PROGRAM/ MATTHAYOMSUKSA 3
STUDENTS

KETSARA NOIMANOP: THE EFFECTS OF SELF-EFFICACY PROGRAM
ON SELF-DIRECTED LEARNING CHARACTERISTIC OF MATTHAYOMSUKSA 3
STUDENTS. THESIS ADVISORS: SOMKID BOONRUANG, Ph.D., VINEE
CHITCHUTVONG, M.Ed., PAIRAT WONGNAM, Ph.D., 132 P. 2005. ISBN 974-502-502-9

The purpose of this experimental research was to investigate the effects of use of self-directed learning program on self-directed learning of Mathayomsuksa III students in Chon Buri province. The 16 subjects were randomly sampled from the students who have self-directed learning score between 58-135, and were randomly sampled again as that 8 students would be assigned as an experimental group receiving the self-directed learning program and the other 8 students were in a control group receiving the normal program. The experimental group was set-up three time were a week and 50 minutes for each session continuously to the totel of twelve times. The data collection were three phases: pre-test, post-test, and follow-up. The data was analyzed through repeated-measure analysis of variance: one between subjects variable and one within subjects variable.

The results revealed that there were the interaction between research methods and time intervals at statistical significant of a .01 level. The average scores of the self-directed learning characteristic group were higher than the control group in post-test and follow-up phases at statistical significant of a .01 level, that of also the average scores of self-directed learning characteristic group for the post-test and the follow-up were higher that for than the pre-test at statistical significant of a .01 level, but the for the post-test and the follow-up, there was no statistical significant difference.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	8
ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง.....	13
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	13
งานวิจัยในประเทศ.....	14
ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม.....	16
จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม.....	18
ขนาดของกลุ่มที่ใช้กิจกรรมกลุ่ม.....	19
ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมกลุ่ม.....	20
เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	22
ความหมายของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	22
ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	23
ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บทบาทที่เลี้ยงหรือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน.....	28
บทบาทของผู้เรียนที่เรียนด้วยการนำตนเอง.....	28
เครื่องมือที่ส่งเสริมผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	31
แหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	34
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
งานวิจัยในประเทศ.....	37
การรับรู้ความสามารถของตนเองกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง.....	41
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การดำเนินการทดลอง.....	46
วิธีดำเนินการทดลอง.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปและอภิปรายผล.....	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	70
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	70
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	87
ภาคผนวก ค	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แบบแผนการทดลอง..... 47
2	ค่าเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเอง..... 51
3	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาผลหลัก (Main Effects) ของวิธีการระยะเวลาการทดลองและปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างวิธีการและระยะเวลาการทดลอง..... 54
4	ผลการทดสอบย่อย (Simple Effects) ของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง..... 56
5	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง..... 57
6	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล..... 58
7	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเอง..... 59
8	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีทดสอบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) 60
9	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของกลุ่มควบคุม..... 61
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มควบคุมเป็นรายคู่ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีทดสอบนิวแมน-คูลส์ 62
11	องค์ประกอบและข้อคำถามในแบบวัดคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง..... 95

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในตัวบุคคล เจื้อนใจเชิงพฤติกรรม และเจื้อนใจเชิงสภาวะแวดล้อมต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์.....	8
2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเองในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	52
3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระยะต่าง ๆ ของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	53
4 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง..	55